

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2002 ΕΤΟΣ 52ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 917 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ὄροφος)

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΣ ΘΕΛΑΔΟΣ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ Β'

Η "δη από τόν παρελθόντα Ἀπρίλιον, ἐλήφθη αἴτημα ἐκ Ρωσίας διὰ τήν πα-
ραχώρησιν συνεντεύξεως τοῦ Μακα-
ριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἐκκλησίας μας
κ.κ. Χρυσοστόμου Β'. Τό αἴτημα προήρχετο ἐκ
τῆς νεοσυστάτου ρωσικῆς διαδικτυακῆς πύλης
θρησκευτικῶν εἰδήσεων «portal-credo.ru», (ἐν
εἶδος πρακτορείου εἰδήσεων εἰς τό διαδίκτυον)
μέσω τῆς συνεργάτιδος αὐτοῦ κ. Ὑλγας
Mitrenina. Εἰς τό προαναφερθέν αἴτημα πρὸς
τὴν Γραμματείαν τῆς Ἱ. Συνόδου, ἀναφέρεται
μεταξύ τῶν ἄλλων:

«Θεωροῦμε σημαντικόν νά παρουσιάσωμεν
περισσότερας πληροφορίας εἰς τὴν Ρωσίαν σχε-
τικῶς μέ τοὺς Ἑλληνας παλαιοημερολογίτας.
Μέ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ θά μᾶς δοθῇ τώρα
μία τοιαύτη εὐκαιρία. Συντόμως, μετὰ τό Πά-
σχα, θά ἐγκαινιάσωμεν ἓν εἶδος διαδικτυακῆς

πύλης σχετικῶς μέ θρησκευτικὰς εἰδήσεις. (Ἡ
πρῶτη τοιαύτη, ἀνεξάρτητος τοῦ Πατριαρχείου
Μόσχας). Θά εἶναι ἡ μεγαλύτερα καὶ ἡ πλέον
σοβαρά αὐτοῦ τοῦ εἶδους.

Εἰς τὰς πρώτας δημοσιεύσεις θά εἴμεθα εὐτυ-
χεῖς ἂν δημοσιεύαμε μίαν συνέντευξιν τοῦ Μα-
καριωτάτου Ἀρχ/που κ. Χρυσοστόμου Β'. Αἱ
ἀπαντήσεις θά μεταφρασθοῦν εἰς τὴν Ρωσικὴν
καὶ θά ὑποβληθοῦν πρὸς ὑμᾶς εἰς ἔλεγχον πρό
τῆς δημοσιεύσεως.

Τό αἴτημα ἐγένετο δεκτόν καὶ παρεχωρήθη ἡ
συνέντευξις, ἡ ὁποία ἐντός τοῦ θέρους ἐκυκλο-
φόρησεν εἰς τό διαδίκτυον εἰς τρεῖς γλώσσας:
Ἑλληνικὴν, Ρωσικὴν καὶ Ἀγγλικὴν.

Ἡ συνέντευξις αὕτη ἦτο ἡ πρώτη ἀπάντησις
ἡμῶν εἰς ὅσα ψεύδη κυκλοφοροῦν εἰς τό διαδί-
κτυον οἱ διάφοροι σχισματικοὶ καὶ παρασυνάγω-
γοι, (Ματθαϊκοί, Αὐξεντιανοί, Εὐθυμιακοί κ.λπ.)
οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων ἔχουν ἤδη πολλὰ ἔτη

παρουσίας εις τόν διαδικτυακόν χώρον.

1. Παρακαλῶ πείτε μας γιά τήν παρούσα κατάσταση τῆς Ἐκκλησίας σας; Πόσες ἐπαρχίες, Μοναστήρια καί Ἐνορίες ἔχετε καί σέ ποιές χώρες;

Τά στατιστικά στοιχεῖα τά ὁποῖα ζητεῖτε θά τά βρεῖτε ἀναλυτικά στόν ἐτήσιο ἡμεροδείκτη πού ἐκδίδει ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος. Περιληπτικά μπορῶ νά σᾶς πῶ, ὅτι ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος διαθέτει 10 Ἀρχιερεῖς στήν Ἑλλάδα καί δύο στήν Ἀμερική. Ὑπό τήν Ἱερά ἡμῶν Σύνοδο ὑπάρχουν περίπου 180 ἐνορίες καί 85 μοναστήρια, πού ἐξυπηρετοῦνται ἀπό περίπου 145 κληρικούς στήν Ἑλλάδα καί στό ἐξωτερικό. Στό ἐξωτερικό ἔχουμε παρουσία στήν Β. Ἀμερική καί σέ κάποιες Εὐρωπαϊκές χώρες. Οἱ κληρικοί μας δέν ἐπαρκοῦν γιά νά καλύψουν τίς ἀνάγκες τοῦ ποιμνίου μας καί πολλοί ἐξ αὐτῶν ἐξυπηρετοῦν περισσότερες ἀπό μία ἐνορίες.

2. Ἐχετε ἐπαφές μέ ἄλλες Γνήσιες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες;

Εἴμαστε σέ διάλογο μέ τήν Ρωσική Ἐκκλησία τῆς Διασποράς. Μετά τό σχίσμα πού ἐπισυνέβη στούς κόλπους τῆς δέν ὑπάρχει καμμία πρόοδος καί τηροῦμε στάση ἀναμονῆς μέχρι νά ξεκαθαρίσει ἡ κατάσταση. Ὁ Θεολογικός διάλογος μέ τούς Ματθαϊκοὺς διεκόπη λόγω ἐπίσης δικῶν τους ἐσωτερικῶν προβλημάτων.

3. Ποιά εἶναι ἡ διαφορά σας ἀπό τίς ἄλλες Ἑλληνικές Ἐκκλησίες Γ.Ο.Χ.; Θά μπορούσατε παρακαλῶ νά μᾶς ἐξηγήσετε τούς λόγους τοῦ πρόσφατου χωρισμοῦ σας μέ τήν Σύνοδο τοῦ Μητροπολίτου Καλλινίκου; Βλέπετε κάποια πιθανότητα ἐπανενώσεως μαζί τους;

Δέν ὑπάρχουν ἄλλες τοπικές Ἐκκλησίες στόν ἴδιο χώρο. Ἐμεῖς ἀποτελοῦμε τήν Ἐκκλησία τῶν ΓΟΧ Ἑλλάδος ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεκόπησαν οἱ Ματθαϊκοί, οἱ Αὐξεντιανοί, οἱ Κυπριανίτες καί οἱ περί τόν Καλλνίκον Χανιώτην, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν σχισματικές παρατάξεις καί ὄχι ἐκκλησία.

Μέ τούς Ματθαϊκοὺς δέν ἔχουμε οὐσιαστική διαφορά σέ θέματα πίστεως. Ὑπάρχει - κατά τή γνώμη μου - μόνον διαφορά νοοτροπίας. Ἐμεῖς τούς βλέπουμε μέ συμπάθεια, ἀλλά τό κακό εἶναι ὅτι ἐκεῖνοι δέν κάνουν τό ἴδιο καί ἔχουν πολύ φανατισμό. Μετά τήν μεταξύ τους διάσπαση ἔχουν ἀποδυναμωθεῖ πάρα πολύ καί δέν νομίζω ὅτι ἔχουν μέλλον.

Μέ τούς Κυπριανίτες ἔχουμε διαφορά σέ θέ-

ματα ἐκκλησιολογικά. Καταδικάζουμε τήν θεωρία τῆς «Μητέρας Ἐκκλησίας», ὅπως θεωρεῖ ὁ Κυπριανός καί οἱ περί αὐτόν τήν Νεοημερολογίτικη Ἐκκλησία. Οἱ Κυπριανίτες δέν ἔχουν οὐσιαστική ἐπιρροή στήν Ἑλλάδα. Τό πλήρωμά τους εἶναι νεοημερολογίτες.

Οἱ Αὐξεντιανοί στήν Ἑλλάδα ἔχουν πολυδιασπασθεῖ καί τά ὑπολείμματά τους τείνουν πρός ἐξαφάνιση.

Οἱ περί τόν Καλλνίκον Χανιώτην τόν ἐν Λαμῖα εἶναι μιᾷ ἄλλῃ περίπτωση φατρίας. Ἀπεσχίσθησαν ἀπό τήν Ἐκκλησία μας τό 1995, δίχως νά ὑπάρχει καμμία δογματική διαφορά. Στήν ἀποκήρυξή τους οἱ τότε 6 Ἀρχιερεῖς ἐπικαλέσθησαν δύο ζητήματα: τόν τρόπο τῆς ἐκδίκησης τῆς ὑποθέσεως τοῦ τότε Θεσσαλονίκης Εὐθυμίου γιά κανονικά παραπτώματα καί τήν ἀναψηλάφηση τῆς ὑποθέσεως τῶν Παΐσιου - Βικεντίου, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀποκηρύξει στήν Ἐκκλησία μας προσχωρώντας στό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων καί ἐπέστρεψαν κάτω ἀπό βεβαιασμένες συνθήκες. Αὐτά ἦταν τά αἷτια τῆς ἀποσχίσεως τοῦ 1995 καί ἡ Σύνοδος τοὺς καθήρεσε. Ὁ Θεός ὅμως ἀπεδοκίμασε τοὺς ἀποστάτας μέ ἀποτέλεσμα νά πολυδιασπασθοῦν.

Δύο ἐξ αὐτῶν, οἱ Μητροπολίτες Χίου Στέφανος καί Εὐρίπου Ἰουστίνος, πρός τιμὴν τους, ἐπέστρεψαν ἐν μετανοίᾳ καί ἐγένετο δεκτοί ἀπό τήν Ἐκκλησία, ἀποκατεστάθησαν καί εἶναι μέλη τῆς Ἱ. Συνόδου μας.

Ἄλλοι δύο, ὁ Παῖσιος καί Βικέντιος ἐπρόδωσαν τήν ὁμολογία τους καί προσεχώρησαν στό Πατριαρχεῖο Κων/λεως, δεχόμενοι μάλιστα ἀναχειροτονίαν. Καί τοῦτο σημεῖο τῆς ἀποδοκιμασίας καί ἐγκαταλείψεως τοῦ Θεοῦ.

Οἱ ἐναπομείναντες δύο, οἱ Καλλνίκος Χανιώτης καί Εὐθύμιος Ὁρφανός προέβησαν σέ «χειροτονίες» καί συνέστησαν ἀντισύνοδο. Περισυνέλεξαν κάθε ἄτακτο κληρικό γιά νά ἐμφανίσουν δῆθεν κάποια δύναμη. Οὐσιαστικῶς ἔχουν ἐλάχιστους ὁπαδούς καί γι' αὐτό στόν ἐτήσιο ἡμεροδείκτη τους συμπεριλαμβάνουν τίς δικές μας ἐνορίες καί Μοναστήρια γιά νά μή φανεῖ ἡ μικρή τους δύναμη.

Ὅσον ἀφορᾷ τό θέμα τῆς «ἐπανενώσεως», ὅπως λέτε, ἐμεῖς δέν τό θέτομε ἔτσι. Ἡ Ἐκκλησία μας δέν εἶναι χωρισμένη. Ὅποιος ἔφυγε ἀπό τήν σκέπη τῆς μπορεῖ νά γυρίσει ἐν μετανοίᾳ. Ἡ θύρα τῆς μετανοίας παραμένει πάντα ἀνοικτή.

4. Ποιά είναι η γνώμη σας για την παρούσα κατάσταση της Ρωσικής Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας της Διασποράς (Ρ.Ο.Ε.Δ.) καὶ τῆς «Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Αὐτονόμου Ἐκκλησίας (Ρ.Ο.Α.Ε.); Νομίζετε ὅτι ὑπάρχει ἐκπροσώπηση τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας στὴν Ρωσία;

Ἔχουμε τὴν πεποίθηση, ὅτι μετὰ τὴν ἐπιβολή τοῦ Κομμουνισμοῦ στὴ Ρωσία ἡ Γνησία Ὁρθοδοξία τῆς Ρωσίας ἐκπροσωπεῖτο ἀπὸ τὴν Ρ.Ο.Ε.Δ. στὸ Ἐξωτερικὸ καὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῶν κατακομβῶν στὴν Ρωσία. Τὰ τελευταῖα 15 ἔτη ἡ κατάσταση ἔχει περιπλακεῖ πάρα πολὺ καὶ ἐπικρατεῖ μεγάλη σύγχυση. Ἐμεῖς ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα, ἔχοντας τόσα προβλήματα νὰ ἀντιμετωπίσουμε δὲν ἀσχοληθήκαμε τόσο, ὅσο ἴσως θὰ ἔπρεπε μὲ τὴν ἔρευνα τῶν καταστάσεων στὸν χῶρο τῆς Ρωσίας. Γι' αὐτὸ δὲν μπορούμε νὰ δώσουμε κατηγορηματικὴ ἀπάντηση στὸ ἐρώτημά σας αὐτό. Γι' αὐτὸ πού εἴμαστε βέβαιοι εἶναι ὅτι στὴν Ἑλλάδα ἡ Γνήσια Ὁρθοδοξία ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ Ἐκκλησία μας. Πέραν τούτου δὲν μπορούμε νὰ ποῦμε τίποτε.

5. Οἱ ἐκκλησίες τῆς «Παγκοσμίου Ὁρθοδοξίας» τώρα ἀποσύρουν τὴ συμμετοχὴ τους ἀπὸ τὴν Οἰκουμενικὴ Κίνηση. Ἀρκετὲς ἐπίσημες ἐκκλησίες ἔχουν ἤδη ἀποχωρήσει ἀπὸ τὸ Π.Σ.Ε. Τὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας ἐπίσης προετοιμάζεται γιὰ τὸ ἴδιο βῆμα. Μήπως αὐτὸ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ποῦμε ὅτι ἡ Παγκόσμια Ὁρθοδοξία εἰσέρχεται σὲ μία ἀργή διαδικασία ἀπεμπλοκῆς ἀπὸ τὴν αἰρετικὴ τῆς πίστη καὶ σταδιακῆς αὐτοκαθάρσεως;

Τὸ ἐρώτημά σας εἶναι ὑποθετικόν. Ἐμεῖς δὲν ἔχουμε τίς ἐνδείξεις γιὰ νὰ εἴμαστε τόσο αἰσιόδοχοι. Εἴθε νὰ ἐπέστρεφαν ὅλοι στὴ γνήσια Ὁρθοδοξία. Θὰ ἦτο μεγάλη χαρὰ γιὰ ἐμᾶς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαδικασία τῆς αὐτοκαθάρσεως γιὰ τὴν ὁποία ὁμιλεῖτε, ἡ γνώμη μας εἶναι ὅτι ἂν οἱ ἐπίσημες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες ἐπέστρεφαν στὴν Γνησίαν Ὁρθοδοξία, ἡ κανονικὴ τους ἀποκατάσταση θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ διὰ μίας Πανορθόδοξου Συνόδου, ἡ ὁποία θὰ ἐδικαίωνε τοὺς Ὁμολογητὰς τῆς πίστεως καὶ στὴν ὁποία θὰ συμμετεῖχε τὸ σύνολον (εἰ δυνατόν) τῶν Ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων τῶν διακρατησάντων τὰς παραδόσεις καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν μετανοούντων Ἀρχιερέων, οἱ ὁποῖοι ἐνώ-

πιον τῶν πρώτων θὰ ἐδήλωναν τὴν μεταμέλειά τους, ὅπως οἱ Εἰκονομάχοι στὴν 7ῃ Οἰκουμενικῇ Σύνοδο.

6. Πόσο πιθανὸς εἶναι, κατὰ τὴν γνώμη σας, ἓνας χωρισμὸς μετὰ Πατριαρχείου Μόσχας καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου; Θὰ ἦταν κάτι τέτοιο χρήσιμο γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία;

Καὶ αὐτὸ τὸ ἐρώτημα εἶναι ὑποθετικόν. Ἐὰν ὅμως τὸ σχίσμα γινόταν γιὰ θέματα πίστεως, δηλαδὴ γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ στὴν Γνησίαν Ὁρθοδοξία καὶ τὴν ἀποκήρυξη τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἀσφαλῶς θὰ ἦταν θετικόν γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία. Δὲν βλέπουμε ὅμως κάτι τέτοιο στὸν ὁρίζοντα.

7. Ὁ νῦν ἐπικεφαλῆς τῶν νεοημερολογιτῶν τῆς Ἑλλάδος ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος εἶναι γνωστὸς ὡς «συντηρητικὸς». Μήπως αὐτὸ ἐπηρεάζει τὴ δημοτικότητα τῶν νεοημερολογιτῶν στὴν Ἑλλάδα καὶ προκαλεῖ μείωση τῶν Παλαιοημερολογιτῶν;

Οἱ πληροφορίες σας μᾶλλον δὲν εἶναι ἀκριβεῖς. Ὁ Χριστόδουλος δὲν θεωρεῖται «συντηρητικὸς», οὔτε ἀπὸ τοὺς νεοημερολογίτες. Ἀπεναντίας θεωρεῖται «ἐκσυγχρονιστής», πού θέλει νὰ ἐπιβάλλει λειτουργικὲς καινοτομίες, καὶ πού ἀναγνώρισε τὸν Πάπα ὡς Ἐπίσκοπον Ρώμης ὑποδεχόμενος αὐτόν στὴν Ἀθήνα. Οἱ συντηρητικοὶ νεοημερολογίτες τοῦ ἀσκοῦν μεγάλη κριτικὴ, πρωτοστατούντων δύο ἱερέων - καθηγητῶν Πανεπιστημίου: τοῦ π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ καὶ τοῦ π. Θεοδώρου Ζήση. Δὲν γνωρίζουμε κάποιον παλαιοημερολογίτη, ὁ ὁποῖος νὰ ἔγινε νεοημερολογίτης ἐλκόμενος ἀπὸ τὴν ἐπιρροή τοῦ κ. Χριστόδουλου! Κάθε ἄλλο μάλιστα.

8. Τί σκέπτεσθε γιὰ τὴν διαδικασία ἐνσωματώσεως τῆς Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση; Τί πνευματικὸς κινδύνους ἐγκυμονεῖ αὐτὴ ἡ διαδικασία γιὰ τοὺς Γ.Ο.Χ.;

Ὁ κίνδυνος τῆς ἐκκοσμικεύσεως ὑπάρχει πάντοτε, εἴτε ἐντός, εἴτε ἐκτός τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως. Ἡ προσπάθειά μας ἔγκειται στὴν ἐμπέδωση τοῦ ὑγιοῦς φρονήματος στοὺς πιστοὺς. Ὅταν οἱ πιστοὶ εἶναι ἐμβολιασμένοι μὲ τὰ πνευματικὰ ἀντισώματα τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας, ὅταν εἶναι ζῶντα μέλη τῆς Ἐκκλησίας, τότε μποροῦν νὰ ἀντέξουν σὲ ὁποιοδήποτε νοσολόγονο περιβάλλον. Τὴν ψυχὴ μας δὲν μπορεῖ νὰ τὴν πειράξῃ κανεὶς, ἂν δὲν τὴν προδώσουμε οἱ ἴδιοι. Χρειάζεται λοιπὸν πνευματικὴ ἐγρήγορση.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Μέ την συμπλήρωσιν τοῦ πρώτου ἔτους λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου Κατηχητῶν, κατὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, τὴν 13/26-5-2002, ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου ὁ ἀπολογισμὸς αὐτοῦ τοῦ θεσμοῦ. Ἐν συνεχείᾳ, παραθέτομεν τὸ πρῶτον μέρος τῆς εἰσηγήσεως τοῦ Θεοφιλεστάτου.

Ἀποτίμησις - Ἀπολογισμός

Κατὰ τὴν παρελθούσα πρώτη περίοδο λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου Κατηχητῶν, ἡ ὁποία ἦταν - κατὰ κάποιον τρόπο - πειραματική, μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ διαπιστώσουμε τίς ἀδυναμίες καὶ τίς δυνατότητές μας στὴν λειτουργία ἐνός τέτοιου θεσμοῦ. Ἄς σημειωθῇ ὅτι εἶναι ἡ πρώτη φορά πού ἐπιχειρεῖται κάτι τέτοιο, μετὰ τὸ σχίσμα τοῦ 1924. Παρόμοια προσπάθεια τῆς Ὁργάνωσης Νεολαίας τῶν Γ.Ο.Χ. τὸ 1949 (νὰ διοργανώσῃ σεμινάρια εἰς αἵθουσας τῶν Ἀθηνῶν) προσέκρουσε στὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας!

Ἐγιναν συνολικά (μαζὶ μέ τὴν παροῦσα) 19 σεμινάρια (βλ. σχετικόν πίνακα) τὰ ὁποία παρηκολούθησαν περίπου 50 καταρτιζόμενοι. Οἱ εἰσηγήσεις ἔγιναν ἀπὸ 10 εἰσηγητὲς ἐκ τῶν ὁποίων 4 κληρικοί (οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐπιτροπῆς Νεότητος τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ ὁ Πανοσ/τος π. Χριστόδουλος Καραῖσκος) καὶ 6 λαϊκοί (ἐκπαιδευτικοί) οἱ κ.κ.: Ἀγγελος Κράς, Τσιότρας Ζήσης, Ἀθανάσιος Παῖθανᾶς, Μαρία Παῖθανᾶ, Δέσποινα Στραβοκώστα καὶ Πηνελόπη Κατσιμιλῆ. Ἀναλύοντες τὰ θέματα βλέπομεν ὅτι ἦσαν κυρίως Μεθοδολογίας καὶ Διδακτικῆς (τὰ 14) ἐνῶ εἴχαμε καὶ 4 εἰσηγήσεις Λειτουργικῆς καὶ μία Ἐκκλ. Ἱστορίας (ἡ 4η). Ἡ προσέλευσις μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ σχετικῶς καλή, ἀφοῦ προσήρχοντο σέ κάθε σεμινάριο κατὰ μέσον ὅρο γύρω στὰ 30 ἄτομα. Τὰ σεμινάρια δέν γινόντουσαν σέ κλειστό κύκλο καὶ δέν ἐλαμβάνοντο παρουσίες. Αὐτὸ ἦταν μία μικρὴ «παρέκκλισις» ἀπὸ τὸν ἀρχικὸ σχεδιασμό, ἡ ὁποία ἀπεδείχθη ὅτι ἦταν καλή. Γι' αὐτὸ ἡ πρακτικὴ αὐτὴ θὰ συνεχισθῇ καὶ τὸ ἐπόμενον ἔτος. Ὅμως τὰ στοιχεῖα τοῦ «κλειστοῦ» φροντιστηριακοῦ μαθήματος θὰ διατηρηθοῦν στὸν ἀνώτερο κύκλο τῶν μαθημάτων.

Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὴν προσέλευση, ἐδῶ θὰ σημειώσω ὅτι παρ' ὅλο πού σάν ἀρχὴ κρίνεται ἱκανοποιητικὴ ἡ συμμετοχή, δέν εἶναι ὅμως καὶ αὐτὴ ἡ ὁποία θὰ μπορούσε νὰ εἶναι, ἂν λάβῃ καὶ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐκ τῶν συμμετασχόντων τὸ 1/3 περίπου ἦτο ἐκ τῆς ἐπαρχίας (Κόρινθο, Χαλκίδα, κάποτε καὶ Λάρισα) ὅποτε ἡ παρουσία αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὁ ἔλεγχος τῆς ἀπουσίας τῶν Ἀθηναίων κατηχητῶν. Ἐλπίζουμε στὴν εὐαισθητοποίησίν τους σὺν τῷ χρόνῳ.

Ἀξιολογοῦντες τὰ σεμινάρια ἀπὸ πλευρὰς ποιότητος, μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι εἶναι μία καλὴ βάση γιὰ περαιτέρω βελτίωση. Οἱ εἰσηγήσεις ὑπάρχουν καὶ στὸ δεύτερο ἔτος λειτουργίας τοῦ Φ.Κ. θὰ ἀξιοποιηθῇ ἡ ἐμπειρία πού ἔχει ἤδη ἀποκομισθῇ. Οἱ εἰσηγητὲς εἰσηλθάν στο πνεῦμα τῆς διοργανώσεως σεμιναρίων καὶ αὐτὸ εἶναι μία ἀξιόλογη ἐμπειρία.

Ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, ἀπεδείχθη ὅτι μέ πενιχρά μέσα μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀρκετὴ δουλειά ὅταν ὑπάρχει ἡ διάθεση καὶ ὁ ζήλος γιὰ προσπάθεια. Ἄν ὑπάρξῃ ἔστω καὶ λίγο περισσότερη οἰκονομικὴ εὐχέρεια θὰ μπορέσουν νὰ γίνουν πολὺ περισσότερα.

Ἡ συνέπεια καὶ ἡ καλὴτερε ὁργάνωση θὰ ἐπιβάλλῃ τὸν θεσμό τοῦ Φ.Κ., ἡ λειτουργία τοῦ ὁποίου εἶναι ἀνάγκη γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Θεοφιλέστατος διένειμε πρὸς συμπλήρωσιν εἰς τοὺς καταρτιζομένους κατηχητὰς ἓν δελτίον ἀξιολογήσεως τῶν σεμιναρίων καὶ ἠκολούθησε τὸ β' μέρος τῆς εἰσηγήσεως, τὸ σχετικὸ μέ τὸν ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΝ λειτουργίας τοῦ Φροντιστηρίου Κατηχητῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμμετάσχουν εἰς τὰ τμήματα καταρτίσεως Ἱεροψαλτῶν καὶ Κατηχητῶν νὰ ἔλθουν εἰς ἐπικοινωνίαν μέ τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὴν ὁργάνωσιν τῶν τμημάτων εἰς τὸ τηλ. **010-3828280**.

Ἡ ἔναρξις τοῦ Φροντιστηρίου Κατηχητῶν θὰ γίνῃ τὴν Κυριακὴν 21 Ὀκτωβρίου (3 Νοεμβρίου ν.ῆ.)

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΝΕΟΤΗΤΟΣ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ
ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 2001-2002

α/α	Ἡμ/νία (Ν.Η)	Εισηγητής	Θέμα
1	2/12/2001	Ἄγγελος Κρᾶς	Ἡ κλήση τῶν Προφητῶν
2	9/12/2001	Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστ/λεως κ. Γρηγόριος	Καλός διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ
3	16/12/2001	Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος	Ἰδρυση ὀργάνωση καί λειτουργία κατηχητι- κοῦ Σχολεῖου
4	23/12/2001	Σεβ. Μητροπ. Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος	Ἡ Ἱστορία τοῦ Κατηχητικοῦ ἔργου ἀπ’ ἀρχῆς μέχρι σήμερα
5	30/12/2001	Ζήσης Τσιότρας	Ἀρνητικοί παράγοντες & ἐμπόδια κατηχητι- κοῦ ἔργου & τρόποι ἀντιμετώπισης αὐτῶν
6	2/1/2002	Ζήσης Τσιότρας	Οἱ Ἅγιοι Πατέρες στήν κατήχηση τῆς Ἐκκλη- σίας μας
7	3/2/2002	Ἄγγελος Κρᾶς	Ἡ ἐνδεδειγμένη προετοιμασία τοῦ κατηχη- τοῦ/τριας γιά τό Κατηχητικό
8	10/2/2002	Μαρία Παῖθανᾶ	Μεθοδολογία διδασκαλίας μαθήματος στό Κατηχητικό Σχολεῖο
9	17/2/2002	Ἄγγελος Κρᾶς	Χῶρος καί Χρόνος στή Θεία Λατρεία Α:’ Ἡ Ἀρχιτεκτονική καί ἡ Ἀγιογραφία
10	24/2/2002	Ἄγγελος Κρᾶς	Κατηχητικό Σχολεῖο καί Νεανικό Κέντρο
11	3/3/2002	Δέσποινα Στραβοκώστα	Ἡ ψυχολογία τοῦ παιδιοῦ καί τοῦ ἐφήβου
12	10/3/2002	π. Χριστόδουλος Καραῖσκος	Οἱ Ποιμαντικές καί ἐκκλησιολογικές διαστάσεις τοῦ Κατηχητικοῦ ἔργου
13	17/3/2002	π. Χριστόδουλος Καραῖσκος	Οἱ κατηγορίες τοῦ ποιμαίνειν
14	31/3/2002	Μαρία Παῖθανᾶ	Ὑπόδειγμα στόν τρόπο διδασκαλίας κατηχη- τικοῦ: Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος.
15	14/4/2002	Ἀθανάσιος Παῖθανᾶς	Ἡ ὑμνολογία ὡς μέσο Κατηχήσεως
16	21/4/2002	Πηνελόπη Κατσιμιλῆ	Ἡ Κατήχηση καί τό ἔργο τῆς ἀγάπης
17	12/5/2002	Σεβ. Μητροπ. Ἀττικῆς & Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος	Χῶρος καί Χρόνος στή Θεία Λατρεία Β:’ Ἡ σημασία τῶν συμβολισμῶν θ. Λατρεία
18	19/5/2002	Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος	Χῶρος καί Χρόνος στή Θεία Λατρεία Γ:’ Ἡ χρήση τοῦ χρόνου στή θ. Λατρεία
19	26/5/2002	Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος	Ἀποτίμηση - ἀπολογισμός - Προγραμματισμός Φροντιστηρίου Κατηχητῶν

Πρός τούς δοκοῦντας εἶναι ἀπαθεῖς καί ἀναισθήτους ὄντας

Τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρός ἡμῶν **Μελετίου τοῦ Ὁμολογητοῦ**

Ἡ Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐξακολουθεῖ τήν δημοσίευση ἀποσπασμάτων ἐκ τῆς «Ἀλφαβηταλφαβήτου» τοῦ Ὁσίου Μελετίου τοῦ Ὁμολογητοῦ. Ἡ ἔμμετρος μετάφρασις παραπλεύρως τοῦ πρωτοτύπου, ἴσως νά εἶναι ἄτεχνος καί ἐν πολλοῖς ἀπλοϊκή. Ἀποσκοπεῖ ὅμως ἀποκλειστικῶς εἰς τήν κατανόησιν τῶν νοημάτων τοῦ πρωτοτύπου καί δέν διεκδικεῖ, βεβαίως, δάφνας λογοτεχνήματος. Τό πα-
ρατιθέμενον ἀπόσπασμα ἀναφέρεται εἰς τήν νόσον τῆς πνευματικῆς ἀναισθησίας. Νόσος ἡ ὁποία προσβάλλει ὅλους τούς πιστούς, κατὰ καιρούς καί γεννᾶται ἀπό τήν ἀκηδیان. Ὅσοι νοσήσουν ἐξ αὐτῆς ἐνεργοῦν ἀντιφατικῶς, ὡς διχασμένοι προσωπικότητες. Ὁ ὑπέρτατος βαθμός ἀναισθησίας εἶναι νά νομίζει κανεῖς ὅτι εἶναι ἀπαθής, δηλαδή ὅτι δέν ἐνεργοῦν εἰς αὐτόν τά ψυχοφθόρα πάθη, ἐνῶ πάσχει ἀπ' ὅλα τά πάθη καί ἐπιπλέον ἡ ἀναισθησία του δέν τόν ἀφήνει νά συναισθανθῇ τήν οἰκτράν του κατάστασιν.

Κείμενον Μετάφρασις

Παρακαλῶ σέ πρόσεχε, καί βλέπε πῶς ἀκούεις,
μετά φρονήσεως πολλῆς ἐν συναισθήσει θεία,
αἰσθησις ἐστὶ καθαρά καί βαθυτάτη γνώσις,
πνευματική καί θαυμαστή καί ξένη θεωρία,
ἀδιάρρηκτοι συναφαῖς, διόλου συνημμένη,
καί φόβῳ θεῷ καί στοργῇ καί πόθῳ κεκραμένη
μελλόντων ὄρος, ὡς φάσιν, ἀρρήτων μυστηρίων,
συνάπτουσα τήν πλήρωσιν ταχέως ὀξυτάτως,
ἐντός αὐτῆς συγκλείουσα τά πόρρω πεφυκότα,
καί βλέπουσα τά μέλλοντα καθάπερ ἐπὶ θύραις·
ἀναισθησία πέφυκεν, ὡς ἔφησεν ὁ μέγας
αἰσθησις ἄψυχος νεκρά σωμάτων καί πνευμάτων,
ἐξ ἀμελείας τῆς δεινῆς καί τῆς κακίστης λήθης,
τήν γέννησιν τήν αὔξησιν τήν στάσιν κεκτημένη,
ἐκ συνηθείας τῆς μακρᾶς κακῶς πεποιημένη,
καί γέννημα προλήψεως ναρκώσης διανοίας·
ἀνδρείας βρόχος καί παγίς ἀπάσης προθυμίας·
πύλη τῆς ἀπογνώσεως κατάνυξιν νεκρούσα·
λήθης θυγάτηρ καί μητρός πάλιν οἰκείας μήτηρ·
ἀλλήλων γάρ προέρχονται καί τίκτουσιν ἀλλήλας·
φιλόσοφος ἀνάληγτος παράνους καί παρὰφρων,
αὐτοκατάκριτος γραφῶν ἐξηγητῆς τῶν θείων,
ταῦταις ἐναντιούμενος μεστός φιλοῦλιας
ποιούμενος ταῖς πράξεσι τούς λόγους ἐναντίους.
Πᾶς ὁ τοῖς λόγοις ἑαυτοῦ τὰς πράξεις ἐναντίας,
καί ρήσεις ἐνδεικνύμενος τοῖς ἔργοις ἀντιθέτους,
οὗτος ἀνάληγτος ἐστὶν ἀναισχυντίας πλήρης,
ἀόμματος καθηγητῆς διδάσκαλος μὴ βλέπων,
λέγει τισὶ καί παραινεῖ τοῦ τραύματος ὑγείαν,
καί ξανίων τοῦτα συνεχῶς οὐ παύεται καί κνήθων,

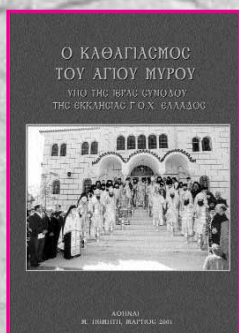
Παρακαλῶ σε πρόσεχε καί βλέπε πῶς ἀκούεις,
φρόνηση νά ἔχῃς πολλή, συναίσθηση ἀγία,
ἡ αἰσθησις εἶν' καθαρή καί βαθυτάτη γνώση,
μιά θεωρία θαυμαστή, πνευματική καί ξένη,
μ' ἀρρηκτη σχέση, ἐντελῶς, ἀχώριστα δεμένη,
μέ φόβῳ θεοῦ καί στοργῇ καί πόθῳ μεμιγμένη.
Τήν παρομοίασαν αὐτήν ὡς «ὄρος μυστηρίων»,
μελλοντικῶν ἐκπλήρωση προβλέπουσα ταχέως,
καί μακρυνῶν γνωρίζουσα πραγμάτων τήν πορεία,
ὡσάν παρόντα βλέπουσα τά μέλλοντα νά γίνουν.
Ὁ μέγας* πάλιν ἔγραψε γιά τήν ἀναισθησία,
ὅτι εἶναι αἰσθησις νεκρά σωμάτων καί πνευμάτων,
πού προξενεῖ ἡ ἀμέλεια κι' ἡ κάκιστη ἡ λήθη.
Γεννᾷ, αὐξάνει, διατηρεῖ αὐτή ἡ κακή μητέρα,
ὅταν συνήθεια γενῇ κι' ἐπὶ πολύ κρατήσῃ,
ἡ πρόληψη ὁποῦ γεννᾷ διάνοια ναρκωμένη.
Εἶναι θηλειά-παγίδευμα, ἀνδρείας, προθυμίας,
πύλη τῆς ἀπογνώσεως, κατάνυξη νεκρώνει.
Εἶναι τῆς λήθης γέννημα, κι αὐτῆς πάλι μητέρα,
ἡ μία τήν ἄλλη προξενεῖ, γεννᾷ ἡ μία τήν ἄλλη.
Παράφρονα φιλόσοφο, ἀνάληγτο παράνουν,
αὐτοκατάκριτο γραφῶν ἐρμηνευτῆ τῶν θείων,
πού πράττει τά ἐνάντια, φίλος τῆς ὕλης μόνο,
ἐνάντια στά ἔργα του τό κήρυγμα τοῦ λόγου.
Διότι ὁ ἕτερος ποιῶν ἀπό αὐτά πού λέγει,
κι ἀντίθετα ἀπ' τά λόγια του εἶναι τά ὅσα πράττει,
αὐτός εἶναι ἀναίσθητος κι' ἀναίσχυντος ὡσαύτως.
Ἀόμματος καθηγητῆς, δάσκαλος πού δέν βλέπει,
μιλᾷ σέ κάποιους σάν γιατρός, τό τραῦμα θεραπεύων
ἐνῶ τά τραύματα αὐτός τά ξύνει, τά ματώνει,

* Μᾶλλον ἐννοεῖ τόν Ἅγιον Ἰωάννην τῆς Κλίμακος.

καί περί πάθους φθέγγεται πού βλάπτει κατεσθίει,
 ὅλως οὐκ ἐπαισθάνεται τί πράττει τί διδάσκει·
 καθ' ἑαυτοῦ προσεύχεται τόν κτίστην ἰκετεύων,
 καί θάττον ἐπὶ τήν αὐτοῦ τρέπεται, πάλιν πρᾶξιν
 ὀργίζεται καθ' ἑαυτοῦ, καί τῶν οἰκείων ἔργων
 οὐδοπώσουν ἀφίσταται, βαβαί τῆς ἀπονοίας!
 πράττω κακῶς ἀναβοῶν, ἐπικείται τῇ πράξει,
 τούτου τό στόμα κατ' αὐτό προσεύχεται συντόνωνς
 ἐπαγωνίζεται στερρῶς ὑπέρ αὐτοῦ τό σῶμα·
 καί, θάνατον φιλοσοφῶν, τό μή θανεῖν ἐλπίζει·
 αἰετοπε γαστριμαργῶν, ἐγκράτειαν διδάσκει,
 ἀναγινώσκων μειδιᾷ καί μᾶλλον τά φρικώδη,
 ἐγκωμιάζων προσευχήν, ταύτην μακράν διώκει,
 περί κενῆς οἰήσεως καί τύφου καί τῆς δόξης
 ἀναγινώσκων συνεχῶς, κενόδοξος ὑπάρχει·
 τήν ἀγρυπνίαν ἐπαινῶν, ἐπιποθεῖ τόν ὕπνον·
 θαυμάζει τήν ὑπακοήν, καί πρῶτος παρακούει·
 τήν ἀπροσπάθειαν φιλεῖ, μνησικακῶν ἐν ῥάκει.
 Πικραίνεται, καί πρὸς ὀργήν ἐκ τῆς πικρίας ῥέπει,
 ταῖς ἡτταῖς ἡττας προστιθεῖς θυμοῦται καί χολοῦται,
 καί πράττων οὐκ ἐρυθριᾷ τάς ἀναισθήτους πράξεις·
 μεταμελεῖται κορεσθεῖς πάλιν ποθεῖ τόν κόρον,
 καί μακαρίζει τήν σιγὴν πολυλογῶν ἀκαίρως·
 διδάσκων τήν πραότητα καθίσταται θυμώδης·
 ἀνένηπεν ἐστέναξε καί κεφαλὴν κινήσας,
 πάλιν τοῦ πάθους ἔχεται κατὰ τήν πρώτην τάξιν·
 ψέγει πολλάκις τό γελᾶν τοὺς μειδιῶντας σκώπτει,
 καί μειδιῶν ἀπάρχεται τοῦ λέγειν περί πένθους,
 καί κατακρίνων ἑαυτόν ἐπὶ κενοδοξίᾳ,
 ἐντεῦθεν μᾶλλον τήν κενὴν περιποιεῖται δόξαν·
 βλέπει τάς ὄψεις ἐμπαθῶς καί περί σωφροσύνης
 τοῖς ἄλλοις διαλέγεται ποικίλως ἀσυνέτως·
 τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ μοναστάς θαυμάζων ἐκθειάζει,
 καί καταισχύνων ἑαυτόν συνήσιν οὐδόλως·
 τοὺς ἐλεήμονας τιμῇ, πτωχοὺς κατονεινιδίζει,
 ἀπλῶς αὐτοκατάκριτος ἐν ἅπασι τυγχάνει,
 εἰς δέ συναίσθησιν ἔλθειν προαίρεσιν οὐκ ἔχει,
 μᾶλλον δ' εἰπεῖν οὐ δύναται, δουλεύων συνηθείᾳ·
 ὁρᾷ τό πάθος τό δεινόν τό τῆς ἀναισθησίας,
 οἷον ἡλίκον πέφυκε, καθὼς φησὶν ὁ μέγας,
 γίνεσθαι τοῦτο λέγουσιν οἱ πάνσεπτοι πατέρες
 ἐξ ἀφοβίας τοῦ Θεοῦ, κατὰ τήν ἀκηδίαν.

ἐνῷ γι' ἀσθένεια μιᾶ, τὰ βλαβερὰ ἀναλίσκει,
 δέν ξέρει πλέον παντελῶς τί κάνει, τί διδάσκει,
 ἐνάντια εἰς ἑαυτόν παρακαλεῖ τόν Κτίστη,
 καί πάλι ἐπανερχεται στίς ἴδιες του τίς πράξεις.
 Ὅργίζεται εἰς ἑαυτόν καί τὰ γνωστά του ἔργα,
 κι' αὐτά δέν παύει, ἀλλοίμονο, ὦ τῆς παραφροσύνης!
 «Κακῶς ποιῶ» ἀναφωνεῖ, καί πράττει εὐθύς τὰ ἴδια.
 Τό στόμα του προσεύχεται καί κοπιᾷ ὄντως,
 τό σῶμα του ὅμως ἀδρανεῖ καί ἀμελεῖ στά ἔργα.
 Τό θάνατο φιλοσοφῶν, νά μήν πεθάνῃ ἐλπίζει,
 καί πάντοτε γαστριμαργῶν γιά ἐγκράτεια διδάσκει,
 εἰς τήν ἀνάγνωση γελᾷ στά πιό φρικτά σημεία,
 ἐγκωμιάζει προσευχή καί μακρὰ τήν διώχνει,
 γιά ὑπερηφάνεια μελετᾷ, γιά οἴση καί δόξα,
 ἐνῷ ταυτόχρονα αὐτός γέμει κενοδοξίας.
 Τήν ἀγρυπνία ἐπαινεῖ, κι ἐπιποθεῖ τόν ὕπνο,
 θαυμάζει τήν ὑπακοή καί πρῶτος παρακούει,
 «Φίλος τῆς ἀπροσπάθειας» μνησικακεῖ γιά ῥάκη.
 Πικραίνεται καί ἐξ αὐτοῦ πρὸς τήν ὀργή κινεῖται,
 ἐνῷ αὐξάνει συνεχῶς τίς ἡττες του θυμῶναι,
 ἀναίσχυντα πλέον ποιεῖ χωρὶς νά κοκκινίζει.
 Ὅταν χορτάσει μετανοεῖ κι εὐθύς ποθεῖ τόν κόρο,
 καί μακαρίζει τήν σιωπὴν μέ λόγια φλυαρίας,
 διδάσκει τήν πραότητα ἐνῷ θυμοῦ πληροῦται.
 Ἀναστενάζει, μετανοεῖ, κλίνει καί τό κεφάλι,
 καί πάλι ἐπανερχεται στά πρότερά του πάθη.
 Κατηγορεῖ ὅσους γελοῦν, τοὺς μειδιῶντας σκώπτει,
 καί μέ τὰ γέλια ἀρχινᾷ γιά πένθος νά διδάσκει!
 Καί κατακρίνει ἑαυτόν γιά τήν κενοδοξία,
 κι' ἐκ τούτου θέλει ν' ἀποκτᾷ ὁ ἴδιος κενὴ δόξα.
 Βλέπει μέ πάθος πρόσωπα καί περί σωφροσύνης,
 στοὺς ἄλλους κάνει διδαχές, μέ λόγους ἀσυνέτους.
 Θαυμάζει ὅσους τήν Μοναχικὴ ζωὴ ἀκολουθοῦνε,
 καί καταισχύνει ἑαυτόν μέ τόν δικό του βίο.
 Τοὺς ἐλεοῦντας ἐπαινεῖ καί τοὺς πτωχοὺς διώκει,
 σέ ὅλα αὐτοκατάκριτος καθίσταται ὁ τάλας,
 δέ θέλει νά ἔλθῃ εἰς ἑαυτόν, συναίσθησιν νά ἔχῃ,
 καί μᾶλλον πλέον δέν ἡμπορεῖ, ὡς δοῦλος συνηθείας.
 Βλέπεις τό πάθος τό δεινόν τό τῆς ἀναισθησίας;
 πόσο μεγάλο ἔγινε, ὅπως μᾶς λέγει ὁ μέγας,
 καί τοῦτο, ὅπως λέγουνε οἱ πάνσεπτοι πατέρες,
 ἡ ἀφοβία τοῦ Θεοῦ γεννᾷ κατὰ τήν ἀκηδίαν.

+

Ο ΚΑΘΑΓΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΟΥ ΥΠΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀφιερωματικόν ἔγχρωμον λεύκωμα εἰς τό ἱστορικόν γεγονός
 τοῦ καθαγιασμοῦ τοῦ Ἁγίου Μύρου ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας κατὰ
 τὴν Μεγάλην Πέμπτην τοῦ παρελθόντος ἔτους. Τό βιβλίον τοῦτο πράγματι ἀξίζει
 νά εὕρσκεται εἰς τὴν κατοχὴν κάθε Γ.Ο.Χ. καί εἶναι ἐν ἀξιόλογον δῶρον
 εἰς γνωστούς καί φίλους, εἰς προβολὴν καί ἔπαινον τῆς Ἐκκλησίας μας.
 Διατίθεται ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῆς Ἱ. Συνόδου εἰς τὴν τιμὴν μόλις τῶν 10 εὐρώ.

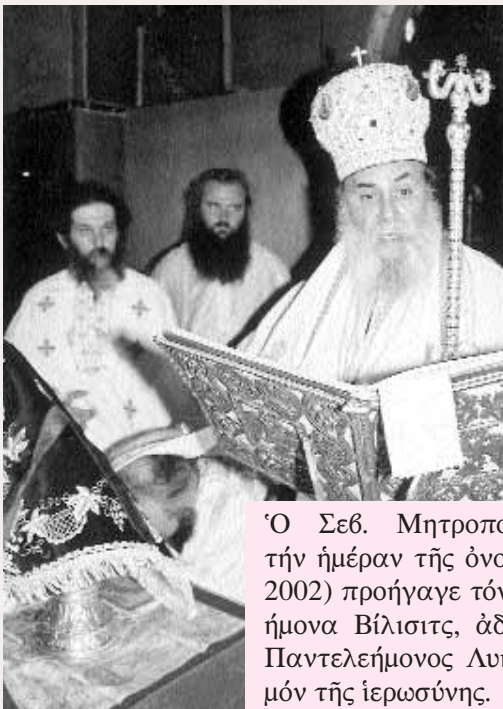
+

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Χειροτονία Κληρικῶν

Τὴν 22-7/4-8-2002 κατὰ τὴν πανήγυριν τοῦ Ἱ. Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀγίας Μαρκέλλης Ἀστορίας Νέας Ὑόρκης, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος προήγαγε τὸν Ἱεροδιάκονον πατέρα Φιλόθεον, ἀδελφὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀναλήψεως Γούντστοκ Νέας Ὑόρκης εἰς τὸν β' βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης.

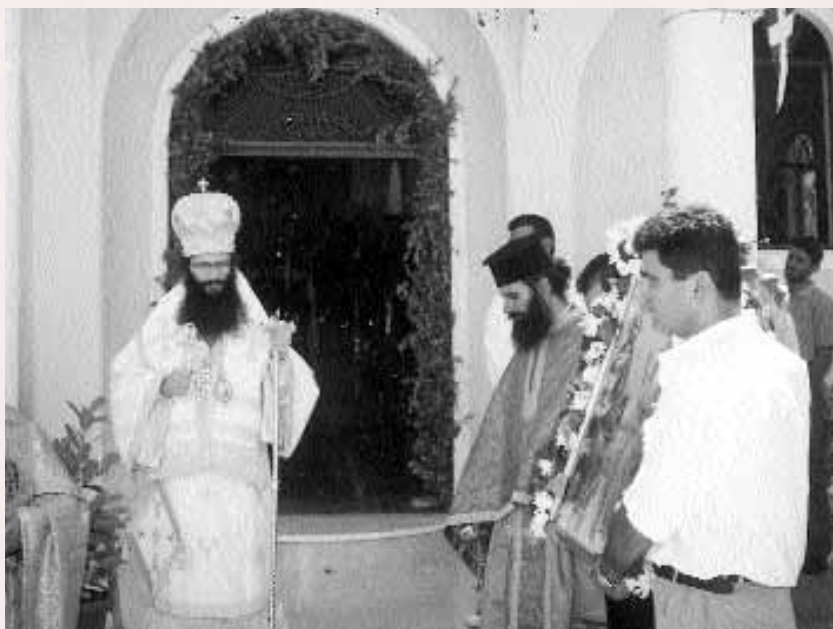
Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος τὴν ἡμέραν τῆς ὀνομαστικῆς του ἐορτῆς (29-7/11-8-2002) προήγαγε τὸν Ἱεροδιάκονον πατέρα Παντελεήμονα Βίλισιτς, ἀδελφὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Παντελεήμονος Λυκοχοροῦ Πατρῶν εἰς τὸν β' βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης.

Ἀπό τήν λιτάνευσιν
τῆς ἱερᾶς εἰκόνος κατὰ
τήν πανήγυριν τοῦ Ἱε-
ροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ
Ἁγίου Ἀθανασίου
Ἀθηνῶν (2/15-5-2002).

Ἀπό τήν καθιερωμένην
ὡς δευτέραν πανήγυριν
τῆς Παναγίας Τριάδος
εἰς τήν Ἱ. Μονήν Ὑπα-
παντῆς τοῦ Χριστοῦ
Σαλαμῖνος (11/24-6-
2002) προεξάρχοντος
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
Πειραιῶς καί Σαλαμί-
νος κ. Γερωντίου.

Εἰς τήν πανήγυριν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος Μενδενίτσης Φθιώτιδος, προέστη
ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Ἡ φωτογραφία ἀπό τήν λιτάνευσιν
τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Γερόντιος προεξάρχει τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίων Πάντων Παλαιᾶς Κοκκινιάς πλαισιούμενος ἀπὸ ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως.

Οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καὶ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος ἐν μέσῳ τοῦ ἱεροῦ κλήρου, κατὰ τὴν πανήγυριν τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Μαρίνης Κερατέας Ἀττικῆς τὴν 17/30-7-2002.

Εἰς τὴν πανήγυριν τοῦ Ἱ. Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀγ. Μαρκέλλης Ἀστορίας τῆς Ν. Ὑόρκης (22-7/4-8-2002) συμμετεῖχον οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ἀμερικῆς κ. Παῦλος καὶ Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομος, οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Μαραθῶνος κ. Φώτιος καὶ Θεουπόλεως κ. Χριστόδουλος οἱ ὅποιοι διακρίνονται ἐν μέσῳ τοῦ ἱερατείου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τετραήμερου ἑορτασμοῦ τῆς Ἀγίας Μαρκέλλης χιλιάδες ὁμογενεῖς πέρασαν ἀπὸ τὸν ὁμώνυμον Ἱ. Ναὸν νὰ ἀνάψουν τὸ κερί τους, νὰ προσευχηθοῦν ὡς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ἀλλὰ καὶ νὰ αἰσθανθοῦν τὸ ἄρωμα τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον ἀπέπνεε ὅλας αὐτάς τὰς ἡμέρας ὁ χώρος ἔξω ἀπὸ τὸν Ναόν. Οἱ ἐλληνικὲς λιχουδιές, τὰ ἔθνικὰ μας τραγούδια καὶ οἱ χοροὶ τῆς πατρίδος μας ἔκαναν τὸν κάθε ξενητέμενο νὰ αἰσθανθῇ ὅτι βρίσκεται εἰς μίαν ὁασὴν ἐλληνισμοῦ ἐν μέσῳ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἠπείρου.

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἡ «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας» ἐγκαινιάζει ἀπὸ αὐτὸ τὸ φύλλο μία νέα στήλη. Μὲ σκοπὸν τὴν προβολὴν τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ φακὸς τῆς «Φωνῆς» θὰ περιηγεῖται τὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ θὰ παρουσιάζει εἰς τὰς στήλας τῆς τοῦ κυριωτέρους ναοὺς, τὰς Μονὰς, τὰ Ἰδρύματα, ἀλλὰ καὶ ἀξιοθέατα τῆς κάθε ἐπαρχίας.

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπισκέψεως τῶν Ἀρχιερέων Ἀττικῆς κ. Χρυσοστόμου καὶ Μαραθῶνος κ. Φωτίου εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Παῦλος, ἐθεώρησε καλὸν νὰ περιοδεύσῃ ἀνὰ τὰς ἐνορίας τῆς ἐπαρχίας του, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐξ Ἑλλάδος Ἀρχιερέων, εἰς ἐπιστηριγμὸν τῶν ὁμογενῶν ἀδελφῶν μας. Ἐκεῖ ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἦτο καὶ ὁ φακὸς τῆς «Φωνῆς», ὁ ὁποῖος ἐδῶ παρουσιάζει τὰ ὅσα συνέλαβε.

Ἀφετηρία μας ἦτο ὁ Ἱ. Ναὸς Ἁγ. Μαρκελλῆς (φωτὸ 1), ὁ ὁποῖος μὲ τοὺς γαλάζιους τρούλους του ἐφαίνετο εἰς ἡμᾶς ὡς φάρος ἐλληνισμοῦ καθὼς ἀπομακρυνόμεθα ὁδικῶς διὰ τὴν ἀρχὴν τῆς περιοδείας.

Πρῶτον ἐπισκέφθημεν τὴν Ἱ.Μ. Ἁγ. Συγκλητικῆς εἰς Farmingdale Νέας Ὑόρκης (φωτὸ 2). Ἡ Μονὴ ἀπέχει 40 λεπτὰ ἀπὸ τὴν Ἁγ. Μαρκελλᾶ. Ἡ Ἡγουμένη Συγκλητικὴ Μοναχὴ προΐσταται μιᾶς δμελοῦς ἀδελφότητος. Ἡ ἀδελφότης ἔχει ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου τῆς Ἁγ. Μαρκελλῆς τὸ ὁποῖον στεγάζεται εἰς δημόσιον σχολεῖον τῆς Ν. Ὑόρκης (φωτὸ 4), ὅπου τὰ ἐλληνόπουλα διδάσκονται τὴν Ἑλληνικὴν Γλῶσσαν καὶ Ἱστορίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν εἰς ἐπιπλέον διδακτικὰς ὥρας.

Δεύτερος σταθμός ή ανδρῶα Ἱερά Μονή Ἀναλήψεως (φωτό 3) Woodstock. Ἀπέχει 2 ὥρας ἀπὸ τὴν Ἀγ. Μαρκέλλα. Ἑγούμενος εἶναι ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θεουπόλεως κ. Χριστόδουλος, ὁ ὁποῖος διακρίνεται εἰς τὴν φωτογραφίαν ἔμπροσθεν τοῦ παρεκκλησίου τῆς Μονῆς. Ἡ ἀδελφότης ἀριθμεῖ ἤδη 9 ἄτομα.

Ἀπὸ τὸ δασῶδες Woodstock ἀνεχωρήσαμε καὶ ἔπειτα ἀπὸ 6 ὥρας ταξιδίου, περᾶσαντες τὰ σύνορα, ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγ. Ἀννης Μόντρεαλ Καναδᾶ (φωτό 5). Ἡ Μονὴ ἔχει καθηγουμένην τὴν Μοναχὴν Χαριτίνην, ἀριθμεῖ δέ 4 ἄτομα. Ἡ ἡμέρα τῆς ἐπισκέψεώς μας συνέπιπτε μέ τὴν πανήγυριν τῆς Μονῆς, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ παρέστημεν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς πανηγύρεως φιλόξενος τράπεζα ἀνέμενεν ἡμᾶς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ (φωτό 6) εἰς ἄλλον σημεῖον τῆς πόλεως.

Ἀναχωρήσαντες ἐκ Μόντρεαλ μέ προορισμὸν τὸ Ντητρόιτ ἠναγκάσθημεν ἔπειτα ἀπὸ 9 ὥρας ταξιδίου νὰ διανυκτερεύσωμεν εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Νιαγάρα. Τὴν ἐπομένην μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ θαυμάσωμεν τὸ θαυμαστόν αὐτὸ ἔργον τοῦ Δημιουργοῦ, τοὺς περιφήμους καταρράκτας τοῦ Νιαγάρα (φωτό 7). Αὐτὸ ἦτο ἓν εὐχάριστο διάλειμμα τὸ ὁποῖον ἀντεστάθμισε ὅλην τὴν κόπωσιν τοῦ πολυῶρου ταξιδίου.

Ἐξακολουθήσαντες τὴν πορείαν μας καὶ ἔπειτα ἀπὸ 4 ὥρας ἐφθάσαμεν εἰς Ντητρόιτ. Ἐφιλοξενήθημεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς οἰκογενείας τῆς εὐλαβεστάτης κας Εἰρήνης Κεφάλου (ἀδελφῆς τοῦ π. Ἐλευθερίου Μόσχου Ἀγιαννανίτου, παλαιμάχου ἀγωνιστοῦ τῶν Γ.Ο.Χ.) εἰς ἓν προάστιον τοῦ Ντητρόιτ, πλησίον μίας μικρῆς λίμνης (φωτό 8).

10

11

12

13

Τά τέκνα τῆς κ. Εἰρήνης, Γεώργιος καί Ἰωάννης, τήν ἐπομένην μᾶς ὠδήγησαν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Νεκταρίου (φωτό 9). Ἐδῶ ἀξίζει νά ἐπισημάνομεν ὅτι ὁ Ἰωάννης Κέφαλος εἶναι ὁ ἐφευρέτης τοῦ συστήματος φωνητικῆς ὁδηγήσεως αὐτοκινήτων καί ἡ ἐπινόησις του ἤρχισεν ἤδη νά ἐφαρμόζεται εἰς τὰς αὐτοκινητοβιομηχανίας τοῦ Νητηρόιτ.

Οἱ ἀδελφοί Γ.Ο.Χ. τοῦ Νητηρόιτ ἦσαν πολὺ λυπούμενοι, διότι αἱ ἐργασίαι ἀποπερατώσεως τοῦ Ναοῦ εἶχον πρό πολλοῦ χρόνου διακοπεῖ, ἐκινδύνευε δέ νά χαρακτηρισθῇ τό κτίριον ὑπὸ τοῦ Δήμου ἐγκαταλελειμμένον καί κατεδαφιστέον.

Ἐκ Νητηρόιτ μετέβημεν, ἔπειτα ἀπὸ 4ωρον πορείαν, εἰς Σικάγο πρὸς τόν Ἱ.Ν. Ἀγ. Ἀναργύρων (φωτό 10) ὅπου ἐτελέσαμεν ἁγιασμόν (φωτό 11) διὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς ἀποπερατώσεως τῆς οἰκίας τοῦ ἱερέως. Ἀναχωρήσαντες ἐκ Σικάγου διὰ Ν. Ὑόρκην (Woodstock) κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 16ώρου ταξιδίου μας μᾶς εἰδοποίησαν ἐκ Νητηρόιτ ὅτι εὐρέθη χρηματοδότης τοῦ Ναοῦ καί ὁ κίνδυνος ἀπετράπη. Δοξάζοντες τόν Θεόν, ἐφθάσαμε εἰς τὴν Ἱ.Μ. Ἀναλήψεως ὅπου τό συνεχές ἀδιάκοπον πρόγραμμα τῶν ἀκολουθιῶν (φωτό 12), τό ὅποιον ἀνελλιπῶς τηρεῖται ὑπὸ τῆς ἀδελφότητος, μᾶς ἐξωογόνησεν πνευματικῶς.

Τοιοιτοτρόπως ἔλαβεν πέρας ἡ περιοδεία μας εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Γ.Ο.Χ. Ἀμερικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχουν καί ἄλλες ἐνορίες ὅπως τοῦ Ἀγ. Ἰσιδώρου Long Island (φωτό 13) καί Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς Φλώριδαν (φωτό 14). Ὑπάρχει ἀκόμη καί ὁ Ἱ.Ν. Ἀγ. Σκέπης (Βοστώνη) καθὼς καί οἱ Ἱ. Ναοί (παρεκκλήσια) Ἀγ. Τριάδος (Σικάγο), Ἀγ. Ματρώνης (Ὁχάιο) καί Ἀγ. Σκέπης (Roslindale).

14

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «*Η ΔΡΑΣΙΣ ΜΑΣ*» (ἀ.τ. 395) ἀναδημοσιεύομε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν ἀναγνώστου δι' ἓν σημαντικόν θέμα.

Πράγματι σημαντικόν μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Τουρκίας προέρχεται ἀπὸ ἐξισλαμισθέντας Ἑλλήνας. Διό καί, ὅταν οὗτοι βαπτίζονται Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, γίνονται ἀκριβῶς ὅπως καί ἡμεῖς, Ὁρθόδοξοι Ἑλληνες.

Ἐντυπωσιακή ὁμολογία τῶν ἐγγονῶν τοῦ Ταξίμ - πασᾶ!

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Πληροφορήθηκα γιὰ τὴ συνέντευξη πού παραχώρησαν οἱ ἐγγονοὶ τοῦ Ταξίμ πασᾶ στὴν Ἑλληνικὴ τηλεόραση καὶ σᾶς ἐνημερώνω, προκειμένου νά γίνετε καὶ ἐσεῖς καὶ οἱ φίλοι τῆς «Δράσεως» κοινωνοὶ τοῦ μηνύματος πού ἀπηύθυναν σέ ὅλους μας οἱ προαναφερθέντες ἐπισκέπτες τῆς Θεσσαλονίκης.

Ὁ Ταξίμ, ὅπως εἶναι γνωστό, ἦταν ὁ πασᾶς πού παρέδωσε τὴν πόλη τῆς Θεσσαλονίκης στὸν Ἑλληνικό στρατό καὶ στό Διάδοχο Κωνσταντῖνο στίς 26 Ὀκτωβρίου 1912, τὴν ἡμέρα δηλαδὴ τῆς μνήμης τοῦ Πολιούχου μας Ἀγίου Δημητρίου.

Ἡ τελευταία ἐπιθυμία τοῦ Ταξίμ ἦταν νά ταφεῖ στὴ Θεσσαλονίκη, τὴν ὁποία ὑπεραγαποῦσε. Γιὰ λόγους ὅμως πού δέν ἔγιναν γνωστοί, ἡ ἐπιθυμία του αὐτὴ ἔμεινε ἀνεκπλήρωτη. Ἔτσι ἔφθασαν οἱ δύο ἐγγονοὶ του στὴ Θεσσαλονίκη τίς ἡμέρες αὐτές, γιὰ νά παρακαλέσουν τίς Τοπικὲς Ἀρχές νά τοὺς ἐπιτρέψουν νά μεταφέρουν καὶ νά θάψουν στὴ γῆ τῆς Θεσσαλονίκης τὰ ὅστα τοῦ πολυσέβαστου παπποῦ τους.

Ἐκεῖνο ὅμως πού κυριολεκτικὰ συγκλόνισε τοὺς τηλεθεατές, κατοίκους καὶ μὴ τῆς Θεσσαλονίκης, ἦταν ὁμολογία τῶν ἐγγονῶν τοῦ Ταξίμ πασᾶ ὅτι εἶναι Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι καὶ ἡ διαπίστωση ὅτι μιλοῦσαν τὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα σάν νά ἦταν μητρικὴ τους γλῶσσα.

Σέ ἐρώτηση δημοσιογράφου ἐάν εἶναι Τοῦρκοι, ἀπάντησαν ἐπὶ λέξει: «Οἱ Τοῦρκοι εἶναι Μογγολικῆς καταγωγῆς καὶ ἔχουν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς φυλῆς αὐτῆς. Τὰ δικά μας χαρακτηριστικά, ὅπως διαπιστώνετε, δέν ἔχουν καμία σχέση μέ ἐκεῖνα τῶν Μογγόλων». Ἔτσι ἐμέσως, πλήν σαφῶς, ἀναφέρθηκαν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ταξίμ στὴν καταγωγή τους, ἐνῶ ἡ ἐντυπωσιακὴ ὁμολογία τους ἄφησε ἀναυδο τόσο τὸ δημοσιογράφο, ὅσο καὶ τοὺς τηλεθεατές.

Ἄν λοιπόν ἡ «Ταμάμα» τοῦ Γ. Ἀνδρεάδη παρουσίασε τό δράμα τῶν Ἑλλήνων προσφύγων τοῦ Πόντου καὶ συγκίνησε ἀφάνταστα μέ τὴν τραγικὴ ἱστορία της, οἱ δηλώσεις τῶν ἐγγονῶν τοῦ Ταξίμ πασᾶ ὑπενθυμίζουν τὴν εὐθύνη τοῦ Γένους μας ἐναντι ἐκείνων, πού ἐπὶ αἰῶνες στίς ἀλησμόνητες πατρίδες περιμένουν σιωπηλοὶ τὴ λευτεριά, κρατώντας σφικτά μέσα τους τὴν Ὁρθόδοξη πίστη καὶ ἴσως καὶ τὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα.

Διαισθάνομαι ὅτι στό μέλλον πολλά θά ἀποκαλυφθοῦν γιὰ τοὺς ὁμοεθνεῖς καὶ ὁμοδόξους ἀδελφούς μας τῆς Ἀνατολῆς, ἀφοῦ γι' αὐτούς δέν ἦλθε ἀκόμη ἡ ἡμέρα πού προσδοκοῦν μέ ἰώβειο ὑπομονὴ καὶ ἄσβεστη ἐλπίδα.

Εὐχαριστῶ γιὰ τὴ φιλοξενία καὶ διατελῶ

Μέ ἰδιαίτερη τιμὴ

Ἀστέριος Καραμπατάκης

Σχολικός Σύμβουλος Φιλολόγων

Οἱ ἀποτετειχισμένοι καὶ ...τό κλειστόν κύκλωμα

Εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς κάποιοι θέλουν νά τηροῦν «ἴσας ἀποστάσεις» τόσον ἀπὸ τὸν κλέπτην ὅσον καὶ ἀπὸ τὸν νοικοκύρην; Ἀναγνωρίζουν ἀφ' ἑνός τὸν δράστην ὡς ἐγκληματίαν, ἀλλὰ ἐπιρρίπτουν εὐθύνας καὶ εἰς τὸν νοικοκύρην διὰ τὴν ἀδιαλλαξίαν του(!), νά ἐπιμένει εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ζημίας πρό τῆς εἰρηνεύσεως.

Μᾶς ὑπενθυμίζουν οὗτοι τὴν στάσιν τῶν «φίλων καὶ συμμάχων» μας Μεγάλων Δυνάμεων ἐναντι τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων διὰ τό θέμα τῆς Κύπρου. Τηροῦν «ἴσας ἀποστάσεις».

Πλὴν ὅμως ἄς γνωρίζουν ὅτι ἡμεῖς οὐδέποτε θά ἀποδεχθῶμεν τὰ τετελεσμένα γεγονότα, οὔτε ἀναγνωρίζομεν ψευδεῖς καταστάσεις τύπου Ντεκτάς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εἰς τὸν οἰκειοθελῶς καὶ ἐγγράφως παραιτηθέντα τῆς ἱερωσύνης π. Νεκτάριον Βορινιώτην, ὁ ὁποῖος ἐσχάτως ἀπεσκήρτησεν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας καὶ προσεχώρησεν εἰς παρασυναγωγὴν καθηρημένων ἵνα «λειτουργῇ», ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ἐπέβαλε τό ἐπιτίμιον τοῦ ἀφορισμοῦ.

Ὅθεν καλοῦνται τὰ πιστὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας ὅπως ἀπέχουν ἀπὸ τοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος αὐτοῦ πρώην κληρικοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι «πᾶς ὁ κοινωνῶν τῷ ἀκοινωνήτῳ καθίσταται ἀκοινωνήτος».

Τό ἄν εἴμεθα «κλειστόν κύκλωμα» ἢ ὄχι διὰ τούς «βαθεῖς ἐρευνητάς», τό φανερώνει τό κύριον ἄρθρον μας (καί πολλά ἄλλα δημοσιεύματα εἰς παγκοσμίου ἐμβελείας χώρους).

Μικτές οἱ Ἐκκλησιαστικές Σχολές!

Εἰς δημοσίευσμά του εἰς τόν «Ὁρθόδοξον Τύπον» (τῆς 19-4-2002, σελ. 5) ὁ π. Ἰωάννης Γεωργίου ἀναφέρει: «... Τό ἔτι ἐξωφρενικό, ἀπό ἐκπαιδευτικούς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀκούσθηκε ὁ ἀπίστευτος λόγος, ὅτι τόν Ὀκτώβριο 1998 σέ ἡμέριδα πού διοργάνωσε τό Ὑπουργεῖο Παιδείας πρός ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἐνεκρίθη ἡ πρότασις: Οἱ Ἐκκλησιαστικές Σχολές θά γίνουν πλέον μικτές! Οἱ λόγοι; 1) Θά αὐξηθῇ ὁ ἀριθμός τῶν μαθητῶν τους καί οἱ ἱεροσπουδαστές θά εὐρίσκουν εὐκόλα καί νωρίς πρεσβυτέρους καί θά τίς δοκιμάζουν πνευματικά, γιατί ὄχι καί σαρκικά καί 2) μέ τόν τρόπο αὐτό τό Ὁρθόδοξο ἥθος θά συγχρονισθῇ σύμφωνα μέ τά ἀμερικανικά πρότυπα!...».

Δικαία ἡ ἀγανάκτησις τοῦ ἀρθρογράφου, ὁ ὁποῖος εἰς τήν συνέχειαν τοῦ δημοσιεύματός του ἐκφράζει τόν φόβον, ὅτι θά ἐπαληθευθῇ ὁ λόγος τοῦ ἐκκλησιομάχου λογοτέχνου: «οἱ τοῦ βίου ναυαγοί, τοῦ Ὑψίστου λειτουργοί». Δέν γνωρίζομεν ποία ἡ σκοπιμότης τῆς φοιτήσεως κορασίδων εἰς τάς ἱερατικές σχολάς. Μήπως αἱ ὑποψήφια πρεσβυτέραι ἔχουν ἀνάγκη τῆς αὐτῆς καταρτίσεως μέ τούς ὑποψηφίους ἱερεῖς; Ἡ μήπως ὑποκρύπτονται ἀπώτερα καί ἀνομολόγητα σχέδια εἰσαγωγῆς καί εἰς τόν χώρον τῆς νεοημερολογιτικῆς Ἐκκλησίας τοῦ θεσμοῦ τῶν ἱερείων

(ἴσως ἀργότερον καί τῶν ...δεσποτίνων) κατά τά Ἀγγλικανικά πρότυπα;

Ἡ ...πρόοδος τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας εἰς αὐτά τά ζητήματα ἐμφαίνεται καί ἀπό τό ἀκόλουθον δημοσίευμα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου Εἰδήσεων (23/7/2002) τό ὁποῖον ἀναφέρει:

Νέος ἡγέτης τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας

Ὁ 52χρονος Ρόουαν Οὐίλιαμς διορίστηκε ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Καντέρμπουρι στή θέση τοῦ Τζόρτζ Κάρεϊ, ὁ ὁποῖος θά ἀποχωρήσει τόν Ὀκτώβριο μετά ἀπό ἔντεκα χρόνια. Ὁ Οὐίλιαμς, εἶναι γνωστός γιά τίς ριζοσπαστικές καί φιλελεύθερες ἀπόψεις του, γεγονός πού τόν κάνει ἰδιαίτερα ἀγαπητό στή νέα γενιά κληρικῶν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ νέος ἀρχιεπίσκοπος ὑποστηρίζει ἀνοικτά τίς γυναῖκες ἐπισκόπους, ἀλλά καί τούς ὁμοφυλόφιλους κληρικούς.

Ὁ Οὐίλιαμς γεννήθηκε τό 1950 στήν Οὐαλία καί ἔγινε στά 36 του χρόνια ὁ νεότερος καθηγητής Θεολογίας στό πανεπιστήμιο τῆς Ὁξφόρδης. Εἶναι ὁ πρῶτος ἀνώτατος κληρικός ἐκτός Ἀγγλίας πού διορίζεται πνευματικός ἡγέτης τῶν 70 ἐκατομμυρίων πιστῶν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας σέ ὅλον τόν κόσμον.

Πάντοτε πρωτοπόροι οἱ Ἀγγλικανοί εἰς τόν ἐξευτελισμόν κάθε πνευματικῆς καί ἠθικῆς ἀξίας. Ἀφοῦ ἔφθασαν εἰς τό σημεῖον τῆς ὑποστηρίξεως τῆς χειροτονίας σοδομιτῶν εἰς τήν «ιερωσύνην», τί ἄλλο ἀπέμεινε διὰ νά ἀκούσωμεν πλέον; Πλήν ὅμως, διὰ τούς νεοημερολογίτας αὐτοί ἔχουν ἱερωσύνην καί μόνον οἱ Γ.Ο.Χ. δέν ἔχουν!... Ἀλλά, ἄς τά βλέπουν αὐτά καί οἱ μνημονευταί Ἀγιορεῖται, οἱ ὁποῖοι τούς μέν Ἀγγλικανούς, καί λοιπούς ἐχθρούς τοῦ Θεοῦ, ὑποδέχονται φιλοφρόνως ἐν Ἀγίῳ Ὁρει, τούς δέ ζηλωτάς διώκουν.

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ.: 010 38 28 280 - Fax: 010 38 47 365

www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΜΑΞΙΜΟΣ

† Ὁ Ἀχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

† Ὁ Μαρθῶνος Φώτιος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ ἐτησίᾳ 6 εὐρώ

Ἐξωτερικοῦ ἐτησίᾳ δολλάρια 60

Τιμὴ φύλλου 0,5 εὐρώ

Ἐπιστολαί, συνδρομαί καί ἐμβάσματα ἀποστέλλονται εἰς τά γραφεῖα: Περιοδικόν «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»

Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΣ

Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. Τήν εὐθύνην τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνυπογράφων ἁρθρῶν φέρουν ἀποκλειστικά καί μόνον οἱ συγγραφεῖς των καί ὄχι ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ περιοδικοῦ.